

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34843-09-12 עיריית תל-אביב-יפו נ' א. עץ דקו (2000) בע"מ ואח'

בפני כב' השופט רונן אילן

עיריית תל-אביב-יפו

תובעת

נגד

מלכה עובדיה

נתבעת

פסק דין

1 בפני תביעה להשתתף חבות אישית בתשלום מסי ארנונה על בעלת השליטה בחברה, אשר נותרה חייבת
2 במסי ארנונה וחדלה מפעילות.
3
4 הנתבעת הייתה בעלת המניות היחידה והמנהלת הרשומה היחידה של חברה, אשר בשנים 2005 – 2011
5 הייתה רשומה כמחזיקת נכס בתל אביב. בכל אותן שנים בהן בוצעה פעילות מסחרית בנכס לא שילמה
6 אותה חברה ולו פעם את מסי הארנונה החלים על החזקת הנכס. החברה גם לא הגישה השגה או ערר
7 ולמעשה התעלמה לחלוטין מהדרישות וההליכים בהן נקטה התובעת בניסיון לגבות את מסי הארנונה.
8 בשנים אלו, 2005 – 2009, הייתה הבעלות בחברה בידי בעלה של הנתבעת. ביום 9.7.09 הועברו המניות
9 לנתבעת. בסמוך לאחר מכן הפסיקה החברה את פעילותה, ובאותו הנכס ממש החלה לפעול חברה חדשה
10 בעלת שם דומה ובבעלות בנה של הנתבעת.
11 בנסיבות אלו, טוענת התובעת שיש להטיל על הנתבעת חבות אישית בכל חובות החברה בגין מסי ארנונה.
12 הנתבעת מצידה טוענת שאין בסיס לטענה זו שכן מעורבותה בפעילות החברה החלה רק ביולי 2009 ולזמן
13 קצרצר, שכן כלל לא קבלה ולא נטלה נכסים של החברה, וכל התנהלותה בקשר עם החברה הייתה כדין
14 ובניסיון קצר, ולא מוצלח, להפעילה לאחר שצברה חובות כבדים במהלך פעילותה.
15 המחלוקת באשר לשאלת אחריותה האישית של הנתבעת לחובות החברה היא העומדת במוקד תביעה זו.

העובדות

- 17 1. התובעת הינה רשות מקומית המוסמכת, בין היתר, לקבוע ולגבות מסי ארנונה ממחזיקי נכסים
18 בתחום שיפוט. תביעה זו לתשלום מסי ארנונה מתייחסת לנכס שברחוב צביה לובטקין 19 בתל-
19 אביב. לפי רישומי הנתבעת, בכתובת זו ולצורך חיובי הארנונה מחולק הנכס לשני נכסים נפרדים,
20 האחד רשום כנכס מספר 10305204; והשני רשום כנכס מספר 10305228. לשם הנוחות יכונה שני
21 חלקים אלו של הנכס ביחד להלן: "הנכס".
- 22 2. חברת א. עץ דקו (2000) בע"מ (להלן: "החברה"), הינה חברה פרטית אשר עסקה בשיווק, הפצה
23 ומכירה של עצים ורעפים. הנתבעת, מלכה עובדיה (להלן: "הנתבעת"), הייתה, במועד הגשת תביעה
24 זו (13.9.12), מנהלת יחידה בחברה ובעלת 100% מההון הרשום והמונפק של מניות החברה.
25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34843-09-12 עיריית תל-אביב-יפו נ' א. עץ דקו (2000) בע"מ ואח'

3. בתקופה שמחדש ינואר 1991 ועד דצמבר 2004, החזיקה בנכס חברה בשם א.ב. עץ דקו (1990) בע"מ (להלן: "**חברת דקו 1990**"). הנתבעת הייתה גם מנהלת ובעלת 99% מהון המניות של חברת דקו 1990, ובתקופה שבה החזיקה חברת דקו 1990 בנכס, נצבר חוב בסך של למעלה מ-2,200,000 ₪ בגין אי תשלום מיסי ארנונה לתובעת. חברת דקו 1990 חדלה מפעילות בסמוך לדצמבר 2004.
4. בתקופה שמחדש ינואר 2005 ועד חדש ינואר 2011, החזיקה החברה בנכס. בתקופה זו לא שולמו כלל מיסי ארנונה לתובעת ולא הוגשו בגין חיובים אלו השגות. בתקופה שלאחר מכן, מינואר 2011 ואילך, מחזיקה בנכס חברה אחרת, חברת א.א. עץ דקו (2011) חומרי בנין ברק בע"מ (להלן: "**חברת דקו 2011**"). בנה של הנתבעת, ברק עובדיה, הינו המנהל היחיד ובעל 100% מהון המניות הרשום של חברת דקו 2011.
5. תביעה זו מתייחסת לתקופה שבה החזיקה החברה בנכס, מחדש ינואר 2005 עד ינואר 2011, שכן לפי הנטען הצטבר לחובת החברה בתקופה זו חוב גדול בגין אי תשלום מסי ארנונה.
6. **טענות הצדדים, ההליך והראיות**
לטענת התובעת, יש לחייב הן את החברה והן את הנתבעת בתשלום מלוא חוב מסי הארנונה בגין התקופה שבה החזיקה החברה בנכס, בסך העומד בעת הגשת התביעה על 967,786.96 ₪.
ביחס לחברה, טוענת התובעת שיש לחייב אותה בתשלום החוב האמור בגין החזקתה בנכס. ביחס לנתבעת, טוענת התובעת שיש להשית עליה חבות אישית בתשלום חוב זה בהיותה בעלת השליטה בחברה.
לפי גרסת התובעת, פועלת הנתבעת בצורה שיטתית ומוזה שנים ארוכות להתחמקות מתשלום מיסי הארנונה לתובעת בחוסר תום לב ותוך שימוש מתמשך במסך ההתאגדות של חברות. כך נעשה בהקמת חברת דקו 1990 שחדלה מפעילות בהותירה חוב גדול לתובעת, כך נעשה בהקמת החברה, וכך גם בהקמת החברה החדשה, חברת דקו 2011 שהפעם נרשמה על שם בנה של הנתבעת.
טוענת לפיכך התובעת שהן על בסיס הדין הספציפי המסדיר השתת חבות אישית בתשלום מיסי ארנונה על בעלי שליטה בחברות; והן על בסיס הרמת מסך לפי דיני החברות – יש לחייב את הנתבעת בתשלום מלוא חובה של החברה לתובעת.
7. לטענת הנתבעת, אין בסיס לתביעה.
ראשית, לטענת הנתבעת ביחס שנצבר בתקופה שבין ינואר 2005 ועד ספטמבר 2005 חלה התיישנות המצדיקה דחייה על הסף של רכיב זה בתביעה.
שנית, טוענת הנתבעת שלא הבריחה כלל נכסים של החברה ולא נטלה כאלו נכסים, כי אין קשר בין החברות השונות ולא מתקיימות כלל הנסיבות המצדיקות הטלת חבות אישית עליה הן מכח דיני ההסדרים לעניין חבות במיסי ארנונה והן מכח דיני הרמת מסך אליהם כלל אין מקום לפנות נוכח הדין הספציפי.
שלישית, טוענת הנתבעת שלא ניתן כלל לייחס לה חבות אישית לחובות החברה נשוא התביעה ביחס לתקופה שבין ינואר 2005 ועד ליום 9.7.09, שהוא היום שבו הוקצו לנתבעת מניות בחברה והיא מונתה לדירקטורית בחברה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34843-09-12 עיריית תל-אביב-יפו נ' א. עץ דקו (2000) בע"מ ואח'

- 1 ולבסוף, טוענת הנתבעת שכלל לא ננקטו נגדה אישית הליכים ביחס לחוב נשוא התביעה עד הגשת
- 2 תביעה זו בספטמבר 2012, שלכן יש לאפשר לה להגיש השגה על החוב המיוחס לה.
- 3 במקור הוגשה תביעה זו גם כנגד החברה. החברה כלל לא הגישה כתב הגנה וביום 16.12.13 ניתן
- 4 כנגדה פסק דין בהיעדר הגנה. ההתדיינות התקיימה לפיכך רק בטענות המייחסות לנתבעת חבות
- 5 אישית.
- 6 9. התובעת תמכה את גרסתה בתצהירה של גב' רחלה טורס, אחראית גבייה מחלקת חברות אצל
- 7 התובעת; ותצהיר גב' ענת שמאי, מפקחת ראשית מחלקת שומה ב' אצל התובעת. הנתבעת תמכה
- 8 גרסתה בתצהירה ובתצהירו של רו"ח אליעזר פלקסר. בדיון שהתקיים ביום 22.9.14 נחקרו
- 9 המצהירים וניתנה לצדדים ארכה להגשת סיכומים בכתב.
- 10 **דיון**
- 11 10. כאשר החברה כלל לא הגישה כתב הגנה, ולא כל שכן שלא נטען כלל שהגישה השגה או ערר ביחס
- 12 לחובות שמייחסת לה התובעת, אין למעשה מחלוקת על עצם חבות החברה במיסי הארנונה לתובעת,
- 13 לא ביחס לתקופה אליה מתייחסת התביעה (ינואר 2005 עד ינואר 2011) ולא ביחס לגובה החוב
- 14 כמפורט בכתב התביעה – 969,786.96 ₪.
- 15 המחלוקת העומדת לפיכך להכרעה הינה נוכח טענת התובעת שיש להשית על הנתבעת את החבות
- 16 האישית בפירעון מלוא חובה של החברה.
- 17 11. כנגד טענות התובעת העלתה הנתבעת כטענה מקדמית טענת התיישנות. טענה זו איננה מתייחסת
- 18 למלוא התקופה נשוא התביעה, שלכן גם לא התבררה בנפרד, אלא לחלקה בלבד.
- 19 לפי גרסת הנתבעת, התביעה הוגשה ביום 13.9.12 ולפיכך כל עילה אשר נוצרה לפני יום 13.9.05
- 20 התיישנה ויש לדחותה כבר מטעם זה.
- 21 בהתאם לסעיף 5 בחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958 (להלן: "חוק ההתיישנות"), התקופה שבה
- 22 מתיישנת תביעה שלא במקרקעין הינה 7 שנים, ובהתאם לסעיף 6 תקופת ההתיישנות מתחילה ביום
- 23 שבו נולדה עילת התביעה.
- 24 מעיון בכתב התביעה, מתברר שהתובעת מבססת את התביעה נגד הנתבעת על שתי עילות נפרדות:
- 25 האחת, זו המתבססת על הוראות חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי
- 26 התקציב), התשנ"ג-1992 (להלן: "חוק ההסדרים"). והשנייה, זו המתבססת על הרמת מסך לפי חוק
- 27 החברות, תשנ"ט-1999.
- 28 ביחס לעילה המתבססת על חוק ההסדרים, לפי סעיף 8(ג) לחוק ההסדרים ניתן להשית חבות
- 29 בארנונה על בעל שליטה בחברה פרטית כאשר החברה התפרקה או הפסיקה את פעילותה. העילה
- 30 המתבססת על הוראה זו קמה לפיכך במועד בו הפסיקה החברה את פעילותה. לפי טענות הנתבעת
- 31 עצמה הפסיקה החברה את פעילותה רק בתחילת שנת 2009 (סעיף 4 בתצהיר רו"ח פלקסר) ומשכך
- 32 רק במועד זה נוצרה עילת התביעה האישית כלפי הנתבעת ולא ניתן לטעון להתיישנות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34843-09-12 עיריית תל-אביב-יפו נ' א. עץ דקו (2000) בע"מ ואח'

- 1 מאידך, ביחס לעילה המתבססת על הרמת מסך, קמה העילה במועד בו נוצר חובה של החברה
- 2 עצמה. על פניו איפוא, עילה זו והטענה לחבות אישית של הנתבעת בגין אי תשלום מסי הארנונה
- 3 בתקופה שקדמה ליום 13.9.05 (7 שנים לפני הגשת תביעה זו) – התיישנה.
- 4 לטענת התובעת, במהלך השנים שקדמו להגשת תביעה זו ננקטו על ידה הליכי גבייה מנהליים ואלו
- 5 עצרו את מרוץ ההתיישנות. נישום אשר הרשות מפעילה כלפיו הליך גבייה מנהלי רשאי להתגונן
- 6 בטענה שחוב המס התיישן, ולפיכך, כשם שהגשת תביעה אזרחית עוצרת את מרוץ ההתיישנות, כך
- 7 גם ברור שבחירת הרשות בהליך הגבייה המנהלי איננו יכול להביא להמשך מרוץ ההתיישנות.
- 8 מעיון בטענות התובעת ובמסמכים שהציגה (נספחים 6 ו-7 לתצהיר גב' טורס) מסתבר שבמהלך
- 9 השנים שלחה התובעת דרישות רבות לתשלום החוב ואף נקטה בהליכי גבייה מנהליים למכביר
- 10 בניסיון לגבות את החוב, אולם כולם כלפי החברה בלבד. גב' טורס הודתה בעדותה שאפילו מכתב
- 11 בודד לא נשלח אישית לנתבעת (עמ' 16; ש' 5 בפרוט'). התובעת לא הוכיחה לפיכך שנקטה בהליכי
- 12 גבייה מנהליים נגד הנתבעת ומכאן שביחס לעילה המתבססת על הרמת מסך התיישנה התביעה
- 13 ביחס לכל חוב שנוצר לפני 13.9.05.
- 14 12. לטענת התובעת, יש לחייב את הנתבעת בסכום החוב בהתאם להוראות סעיף 8(ג) לחוק ההסדרים.
- 15 12.1. הוראות אלו מחילות, לצורך גביית מיסי הארנונה, את הוראות סעיף 119 (א) לפקודת מס
- 16 הכנסה [נוסח חדש], ולפיכך עולה שלצורך גביית החוב מבעל השליטה בחברה, יש צורך
- 17 בקיומם של 6 תנאים:
- 18 א. החיוב הוא בגין נכס שאינו משמש למגורים.
- 19 ב. החוב הוא חוב ארנונה סופי.
- 20 ג. החברה לא פרעה את החוב.
- 21 ד. החברה הפסיקה את פעילותה.
- 22 ה. הנתבע הוא אכן בעל שליטה בחברה.
- 23 ו. הנתבע קיבל לידי את נכסי החברה ללא תמורה או בתמורה חלקית.
- 24 12.2. ביחס לחמשת התנאים הראשונים האמורים, רובץ הנטל להוכחתם על התובעת, אולם
- 25 למעשה אין חולק על התקיימותם במקרה דנא. הנכסים נשוא התביעה שמשו למסחר ולא
- 26 למגורים, חובה של החברה סופי ולא הוגשו בגינו כלל השגות או עררים; החברה לא פרעה
- 27 את החוב; החברה הפסיקה את פעילותה במהלך 2009; והנתבעת היא בעלת השליטה
- 28 במלוא הון מניות החברה.
- 29 12.3. במצב זה, בכל הנוגע להתקיימות התנאי השישי, עובר הנטל לנתבעת ועליה להראות כי לא
- 30 קבלה לידיה את נכסי החברה בלא תמורה או בתמורה חלקית (רע"א 7392/12 חיים רומנו נ'
- 31 עיריית יהוד מונסון [פורסם בנבו], 25.10.12).
- 32 בפסיקה אף הובהר כי לשם עמידה בנטל זה אין די בטענות כוללניות, שכך נפסק:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34843-09-12 עיריית תל-אביב-יפו נ' א. עץ דקו (2000) בע"מ ואח'

- 1 "לא די לצורך עמידה בנטל מכוח החזקה בסעיף 119א(א)(3), בהתייחסות כוללנית
- 2 לנכסי החברה. בעל השליטה המבקש לסתור את החזקה צריך לשכנע בעדויות
- 3 ובמסמכים, שמצבת הנכסים של החברה במועד הפירוק או הפסקת הפעילות
- 4 שימשה כולה לצורך פירעון חובות החברה לנושיה. הוכחה המייחסת לחלק מן
- 5 הנכסים או לחלק מנושים אין בה די" (ע"א 2139/08 דן הלל נ' מועצה מקומית כפר
- 6 שמריהו ואח' [פורסם בנבו] 22.6.10).
- 7 12.4 בסיכומיה, טוענת הנתבעת כי עדי התובעת אישרו בעדותם שאין להם כל מידע ממקור
- 8 ראשון על החברה. אכן, כך אישרו עדי התובעת (למשל עדות גב' טורס בעמ' 10; ש' 11 – 16
- 9 בפרוט'), אולם אין בכך כדי להביא לדחיית טענות התובעת, שהרי הנטל להוכיח את מצב
- 10 החברה ואי נטילת נכסיה מוטל על הנתבעת.
- 11 12.5 עוד טוענת הנתבעת בסיכומיה כי המועד הרלוונטי לבדיקת הטענה הוא מועד הפסקת
- 12 פעילות החברה. טענה זו לא ניתן לקבל. העול המוטל על הנתבעת מתייחס לאפשרות שנכסי
- 13 החברה הועברו לידיה ונטל זה איננו מוגבל ליום מסוים, אף לא לשבוע או לחדש. ברי הדבר
- 14 שאם מסתבר שבעל שליטה בחברה העביר לבעלותו את כל נכסיה בלא תמורה חדש או
- 15 חדשיים לפני הפסקת פעילותה, לא תישמע טענה הפוטרת אותו מחבות בהיעדר נכסים ביום
- 16 הפסקת הפעילות ממש. כך גם ביחס לנתבעת, שעליה להראות שלא נטלה נכסים לא רק
- 17 ביום הפסקת פעילות החברה אלא אף לא קודם לכן. ועליה להראות זאת גם בשים לב לכך
- 18 שעד למועד בו הועברה לנתבעת הבעלות בחברה הייתה הבעלות של בעלה, שמואל עובדיה.
- 19 הנתבעת כלל לא טענה שפעילותה ועיסוקיה התנהלו במסגרת כלכלית נפרדת מאלו של
- 20 בעלה ולא טענה לניחול נפרד של משק הבית. ברור לפיכך שלעניין זה הנתבעת ובעלה הינם
- 21 היינו הך. ברור הדבר שעל הנתבעת בנסיבות אלו להראות לא רק שהיא עצמה לא נטלה
- 22 דבר, אלא שאותם נכסים לא הגיעו לידיה באמצעות נטילתם על ידי בעלה, מר שמואל
- 23 עובדיה.
- 24 12.6 על רקע זה הנה אשר התברר:
- 25 א. לטענת הנתבעת, במועד הפסקת פעילות החברה בתחילת 2009 לא היו לחברה כלל נכסים.
- 26 טענה שכזו ניתן לבחון באמצעות הצגת ספרי החברה, כרטסת הנהלת חשבונות, רשימות
- 27 מלאי, מאזנים וכיו"ב. דבר מכל אלו לא הוצג. הנתבעת טוענת שלא היו לחברה נכסים ולא
- 28 נמשכו על ידה כספים אך לא טרחה להציג אותם מסמכים שאפשר ויכלו לבסס טענות
- 29 שכאלו. הנתבעת נשאלה בחקירתה מדוע לא צירפה מסמכים אלו לתצהירה ולא ידעה
- 30 להשיב על כך (עמ' 24; ש' 17 – 23 בפרוט').
- 31 ב. הנתבעת הפנתה לתצהירו של רו"ח פלקסר, אשר שמש כרואה החשבון של החברה וטען
- 32 בתצהירו כי "בהתאם לספרי החברה – לחברה לא היו נכסים בבעלותה במועד הפסקת
- 33 הפעילות", וכן שהנתבעת לא משכה כספים מהחברה ובתקופה מהיום שמונתה כמנהלת
- 34 לא נמכרו נכסים של החברה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34843-09-12 עיריית תל-אביב-יפו נ' א. עץ דקו (2000) בע"מ ואח'

- 1 כלומר, ר"ח פלקסר כלל איננו מצהיר דבר בהתייחס לפעילות החברה או גורל נכסיה,
- 2 אלא רק למה שראה בספרי החברה. ובמהלך עדותו הודה ר"ח פלקסר שעניין עובר להכנת
- 3 התצהיר רק במאזן החברה לשנת 2009 (נעמ' 19; ש' 19 – 25 בפרוט'). ר"ח פלקסר כלל לא
- 4 בדק ולא התייחס לפעילות החברה כפי שהיא משתקפת במאזנים שקדמו לשנת 2009 וכך
- 5 גם לא יכול היה, למשל, להתייחס אפשרות שנכסים כאלו נלקחו על ידי הנתבעת בסמוך
- 6 לפני 2009.
- 7 ג. הנתבעת טוענת שלא משכה ולא קבלה דבר מרכוש החברה, אולם התברר שבטרם עברו
- 8 מניות החברה לתובעת הן היו בבעלות בעלה של הנתבעת, שמואל עובדיה (עדות הנתבעת
- 9 בעמ' 23; ש' 16 בפרוט'). ניתן היה לצפות במצב זה שתהיה התייחסות גם לאפשרות
- 10 שרכוש של החברה עבר למר עובדיה וניתן היה לצפות שמר עובדיה יגיע להעיד על פעילות
- 11 החברה. הנתבעת לא התייחסה לכך כלל.
- 12 ד. הנתבעת טוענת שכלל לא היה לה קשר לעסקי החברה והיא עצמה עסקה בעבודות משק
- 13 בית (נעמ' 25; ש' 18 בפרוט'). טענה זו מעוררת תמיהה. החברה, כאמור, עוסקת מזה שנים
- 14 בשיווק עצים ורעפים וכפי שנעשה גם כשפעלה באותו הנכס חברת דקו 1990. לא ניתן
- 15 להבין כיצד זה יתכן שהנתבעת תקבל לידיה את הבעלות והניהול הבלעדי של עסק שכזה
- 16 אם, לטענתה, אין לה מושג ירוק בענייניו. זאת ועוד, הנתבעת טוענת כי בסך הכל "חשבתי
- 17 לחזור ולהפעיל את החברה" (סע' 7 בתצהיר הנתבעת) אך איננה מפרטת, וודאי שאיננה
- 18 מביאה ראיות, אילו פעולות עשתה בהקשר לכך.
- 19 ה. לתצהיר הנתבעת צורף כתב אישום שהוגש נגד החברה לבית המשפט לעניינים מקומיים
- 20 ובו היא מואשמת בניהול עסק בלא רישיון עסק ביום 10.8.09, אישום בו הודה ב"כ
- 21 החברה (נספחים ב' ו- ג' לתצהיר הנתבעת). עובדות אלו עומדת בסתירה מוחלטת לגרסת
- 22 הנתבעת לפיה הפסיקה החברה את פעילות עוד לפני יולי 2009 (סע' 5, 6 בתצהיר הנתבעת).
- 23 ו. לכל אלו יש להוסיף את התחמקותה הנמשכת של הנתבעת ממתן מענה ענייני לשאלה
- 24 כלשהי מהשאלות שהופנו אליה במהלך חקירתה בקשר עם פעילות החברה. אף שהנתבעת
- 25 הינה בעלת המניות והמנהלת היחידה של החברה, ואף שלא זימנה כל עד מאלו שלטענתה
- 26 עסקו בניהול החברה, שוב ושוב נענו השאלות שהופנו אליה במענה "לא יודעת". מצב זה
- 27 מקשה מאד על מתן אמון בגרסת הנתבעת.
- 28 12.7. נוכח העובדות שהתבררו והראיות שהוצגו, נראה שאין מנוס מהמסקנה לפיה לא עלה בידי
- 29 הנתבעת להרים את הנטל הרובץ לפתחה ולא עלה בידה להראות שלא קבלה לידיה נכסים
- 30 של החברה בהפסקת פעילותה. ונהפוך הוא. לא זו בלבד שהנתבעת מבססת את גרסתה בכל
- 31 הנוגע לפעילות החברה על עדותה היחידה, עדות יחידה של בעל דין, אלא שהתברר שיש
- 32 קושי רב במתן אמון בגרסת הנתבעת. התברר שבניגוד לגרסת הנתבעת המשיכה החברה
- 33 בפעילותה במהלך 2009 ולפחות עד אוגוסט 2009. החברה עסקה בשיווק והפצת סחורה
- 34 הכוללת עצים ורעפים. אם פעלה החברה משמע שהחזיקה מלאי ומשמע שקבלה כספים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34843-09-12 עיריית תל-אביב-יפו נ' א. עץ דקו (2000) בע"מ ואח'

- 1 עבור מכירתו. בהיעדר הסבר או ראיה שתסביר מה עלה בגורל המלאי והכספים האמורים,
- 2 הדעת אך נותנת שאלו עברו לידי הנתבעת, כמנהלת ובעלת מניות יחידה. אפשר שבמישרין
- 3 ואשר גם שבעקיפין ובאמצעות בעלה, שמואל עובדיה. ואם כך, מתקיים היסוד השישי
- 4 הנדרש להשתתף חבות אישית של הנתבעת בחובות הארנונה נשוא התביעה.
13. לטענת התובעת, יש לחייב את הנתבעת בפירעון חובות הארנונה של החברה גם מכח דיני הרמת
- 6 מסך.
- 7 מאחר ומצאתי שיש מקום לקבל את טענת התובעת לחיוב הנתבעת לפי חוק ההסדרים, אין טעם
- 8 בבירור טענה חלופית זו והדבר ייעשה בקליפת אגוז בלבד.
- 13.1 בהתאם לסעיף 6 לחוק החברות, ניתן לייחס חוב של חברה לבעל מניה בה, אם בנסיבות
- 10 העניין צודק ונכון לעשות כן, דהיינו במקרים שבהם השימוש באישיות המשפטית הנפרדת
- 11 נעשה באופן בלתי ראוי. ההתייחסות לאפשרות זו הינה כאל עניין חריג המיוחד למצבים
- 12 בהם ברור שנעשה שימוש לרעה באישיות המשפטית הנפרדת של החברה. הנטל להוכחת
- 13 נסיבות חריגות שכאלו מוטל על התובעת.
- 13.2 לטענת הנתבעת יש לדחות טענה זו על הסף נוכח הדין המיוחד של חוק ההסדרים. טענה זו
- 15 איננה ברורה. חוק ההסדרים נועד להקנות כלים נוספים לאפשרות הטלת חבות אישית על
- 16 בעל מניות, ואין בו כל רמז לכך שהוא מחליף או שולל את האפשרות החלופית להטלת
- 17 אחריות שכזו גם מכח הרמת מסך. אלו טענות חלופיות ובאפשרות התובעת להעלותן, כפי
- 18 שעשתה.
- 13.3 מהראיות שהוצגו הנה אשר התברר :
- א. ראשית, התברר שבתקופה נשוא התביעה, 2005 – 2011, לא שילמה החברה ולו שקל אחד
- 21 בודד בגין מסי ארנונה אף שאין חולק שהייתה פעילה לפחות עד אוגוסט 2009. משמע, לא
- 22 מדובר בקשיים כלכליים זמניים אלא בהחלטה מושכלת של בעלי השליטה בחברה להימנע
- 23 מתשלום כלשהו לתובעת.
- ב. שנית, התברר שבתקופה שקדמה לתקופה הרלוונטית החזיקה בנכס חברה בעלת שם
- 25 כמעט זהה לשם החברה, חברת דקו 1990, שאף היא צברה חוב של למעלה משני מיליון
- 26 שקלים לתובעת וחדלה מפעילות בדצמבר 2004. לפי תדפיס שהציגה התובעת (נספח 4
- 27 לתצהיר גבי טורס) הנתבעת עצמה הייתה בעלת 99% ממניות חברת דקו 1990. גם ביחס
- 28 לעובדה זו השיבה הנתבעת באותה טענה חוזרת של "לא יודעת. לא מבינה בזה" (עמ' 24 ;
- 29 ש' 28 בפרוט').
- ג. שלישית, התברר שמיד לאחר הפסקת פעילות החברה החלה לפעול באותו נכס ממש חברה
- 30 חדשה בעלת שם כמעט זהה, חברת דקו 2011, והפעם בנה של הנתבעת הוא שרשום כבעל
- 31 מניות.
- 32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34843-09-12 עיריית תל-אביב-יפו נ' א. עץ דקו (2000) בע"מ ואח'

- 13.4. הלכה היא עוד מקדמת דנא ולפיה לא יתקבל ניסיון של בעלי מניות לחמוק מתשלומי ארנונה או התחייבויות אחרות על ידי חיסול חברה והקמת חברה חדשה תחתיה.
- 3 "בע"א 69/89 נמחקה חברה על מנת להתחמק מהתחייבויות שרירות וקיימות שהיו תקפות בעת שנמחקה החברה. נקבע כי בית המשפט לא יאפשר למי שנוהג כך להפיק תועלת לעצמו. מדובר למעשה ב'הברחת התחייבויות' החברה, על ידי מחיקתה או לחלופין הפסקת פעילותה, תוך המשכת הפעילות בגוף משפטי חדש." (ה"פ 1267/00 סטודיו חני הלבשה נ' עיריית חיפה [פורסם בנבו])
- ועוד נפסק:
- "ממכלול הראיות התרשמתי כי מדובר במקרה שבו נעשה ניסיון של ממש על ידי נתבע 5 להתחמק מתשלום ארנונה באמצעות מעשי מרמה ותוך כדי שימוש שלא בתום לב בחברות. העברת הפעילות מחברה לחברה על ידי נתבעים 5 ו-6 היתה ניצול לרעה של סעיפים 325-326 לפקודת העיריות ... כמו כן, אי תשלום הארנונה משך שנים באופן מכוון על ידי בעלי השליטה, למרות שהעסק המשיך בכל העת להתנהל במקום מעיד על ניצול לרעה של פעילות תאגידית. במקרה דנן גם הוברחו נכסים מחברה לחברה על מנת להתחמק מתשלומי הארנונה. כפי שצויין לעיל, מעשי נתבעים 5 ו-6 הגיעו לכדי תרמית כלפי העירייה." (ת.א. (חי) 16064/07 עיריית חיפה נ' מ.ד. ספיד 2001 בע"מ [פורסם בנבו] 6.11.11)
- נראה שכך בדיוק עשתה הנתבעת. תחילה פעלה בנכס חברת דקו 1990 אשר צברה חובות גדולים במסי ארנונה לתובעת; חברת דקו 1990 נסגרה בלא כל הסבר כלכלי או מסחרי זולת האפשרות לחמוק מתשלום לתובעת, ופעילותה נמשכה על ידי החברה; החברה פעלה מספר שנים בלא לשלם מאום לתובעת, נסגרה במהלך 2009 ובמקומה המשיכה לפעול חברה חדשה, חברת דקו 2011, בבעלות אותה משפחה ובאותו השם.
- הנתבעת עצמה, בסיכומיה (סעי' 13), טוענת בהתייחס לחברת דקו 2011 כי "הרוח החיה מאחורי החברה הוא מר שמואל עובדיה ולא הנתבעת" ונראה שיש ממש בטענה זו, אך זו מהווה ביחס לנתבעת חרב פיפיות, שהרי היא תומכת בגרסת התובעת לפיה שיתפה הנתבעת פעולה עם בני משפחתה בניסיון לנצל את מסך ההתאגדות הנפרד של החברה כדי להימנע מתשלום חוב לתובעת.
- זו זו איפוא דוגמא לשימוש פסול באישיות המשפטית הנפרדת של החברה והצדקה מלאה להטלת חבות אישית על בעל המניות – הנתבעת (בכפוף לטענת ההתיישנות שביחס לעילה זו בלבד וביחס לחוב שהורתו לפני ספטמבר 2005).
- 13.5. הנתבעת מפנה בסיכומיה לפסק הדין שניתן בעניין ע"א 4403/06 אייזיק שפירא נ' עיריית תל אביב ואח' [פורסם בנבו] 23.3.11, וטוענת שיש בו תמיכה בטענתה שאין מקום להורות על הרמת המסך. באותו פסק דין נקבע שאין לראות בעצם הקמת מספר חברות הצדקה להרמת מסך (למשל פסקה 7 בפסק הדין) אך לא כך הדבר בעניין דנא. לא עצם הקמת מספר חברות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34843-09-12 עיריית תל-אביב-יפו נ' א. עץ דקו (2000) בע"מ ואח'

- 1 מצדיקה את הרמת המסך אלא שעובדה זו הייתה נדבך נוסף במכלול הראיות שהתבררו
- 2 בקשר עם ייסוד החברה ופעילותה.
- 3 14. לטענת הנתבעת אין כל מקום להטלת חבות כלשהי עליה אשר נוצר בתקופה שקדמה למועד בו
- 4 הועברו אליה מניות החברה, יולי 2009.
- 5 מהמסמכים שהוצגו עולה שלפי הרישום ברשם החברות מונתה הנתבעת למנהלת בחברה ביום
- 6 9.7.09 (נספח 1 לתצהיר גבי' טורס). גם בתצהירו של ר"ח פלקסר נאמר שמניות החברה הועברו
- 7 לנתבעת ביום 9.7.09. לפיכך, אף שלא הוצגו שטר העברת מניות או הסכם המסדיר את העברת
- 8 המניות לנתבעת, בהיעדר כל ראיה לסתור את טענת הנתבעת, אני מקבל את גרסתה וקובע כי מניות
- 9 החברה הועברו לנתבעת ביום 9.7.09, כטענתה.
- 10 על אף עובדה זו, לא ניתן לקבל את טענת הנתבעת ולמעשה, בהמשך להכרעה בטענה להרמת המסך,
- 11 נראה שזה נדבך נוסף בניסיונות להתחמק מתשלום החוב לתובעת בהתבסס על האישיות המשפטית
- 12 הנפרדת של החברה.
- 13 בהעברת השליטה בחברה לנתבעת הועברו לה כל הזכויות שעומדות לבעל מניות בחברה. מן הסתם,
- 14 בהיעדר כל הסכם אחר, כוללות זכויות אלו גם זכויות לרווחים אפילו צמחו כתוצאה מפעילות של
- 15 החברה שקדמה ליום בו הועברו המניות. הנתבעת הרי לא טענה שאין היא זכאית לזכויות שמקורן
- 16 לפני יום העברת המניות. ואם כך, באותה המידה לא ניתן לקבל טענה לפטור מאחריות על פעולות
- 17 או חובות שמקורם לפני מועד זה. בקבלת המניות נטלה על עצמה הנתבעת את הסיכון לאחריות לכל
- 18 התחייבויות החברה ואם לא עשתה כן, כטענתה, אין לה להלין אלא על עצמה.
- 19 לפיכך, עצם העברת המניות לנתבעת רק ביום 9.7.09 איננו שולל את היותה אחראית לחובות החברה
- 20 גם במקרה דנא.
- 21 15. לטענת הנתבעת יש לאפשר לה להעלות טענות שניתן להעלות במסגרת השגה לפי חוק הרשויות
- 22 המקומיות (ע"ר על קביעת ארנונה כללית), התשל"ו-1976, כגון באשר לגודל הנכס.
- 23 זכותו של חייב המקבל הודעת חיוב במיסי ארנונה להגיש השגה על החיוב איננה במחלוקת ואיננה
- 24 מוטלת בספק. דא עקא, ונראה שבעניין זה מתעלמת הנתבעת מהאבחנה בין החברה, היא היא החייב
- 25 במסי ארנונה, לבין הנתבעת שחבותה נגזרת מהיותה בעלת מניות בחברה.
- 26 הזכות להגשת השגה על החיוב במסי ארנונה, בין בהתייחס לגודל השטח ובין בטענות אחרות, עמדה
- 27 לחברה ואין כל טענה שלא נמסרו לחברה הודעות כדבעי על כך. לחברה עמדה הזכות להגיש השגה,
- 28 החברה לא מימשה זכות זו, והמועד לעשות כן חלף עבר.
- 29 הנתבעת מאידך איננה "החייב" במיסי הארנונה וממילא שמעולם לא עמדה לה הזכות להגיש השגה
- 30 על חבות זו וזכות שכזו איננה עומדת לה גם כעת. למעשה, לפי שיטת הנתבעת, בכל מקום בו ימצא
- 31 שיש להטיל חבות אישית בתשלום מסי ארנונה על בעל מניות בחברה, מיד יהיה צורך לעכב את
- 32 ההליכים כדי לאפשר לו להגיש השגה על החיוב. חוסר ההיגיון בעמדה זו ברור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34843-09-12 עיריית תל-אביב-יפו נ' א. עץ דקו (2000) בע"מ ואח'

- 1 הנתבעת מצביעה על כך שהשגה אשר הגישה חברת דקו 2011 התקבלה והשטח לחיוב הוקטן. אין
- 2 בטענה זו ולא כלום. ההחלטה הזו מתייחסת לנתונים כפי שהוצגו בפני מנהל הארנונה במועד הגשת
- 3 ההשגה. לא בשנים נשוא תביעה זו שלגביהם כלל אין נתונים.
- 4 אין לפיכך בסיס גם לטענה זו של הנתבעת.
- 5 לסיכום, התמונה המצטיירת מהעובדות שנתבררו עגומה. מסתבר שבמשך שנים פעלו מחזיקי הנכס
- 16 להתחמקות מתשלום מיסי ארנונה לתובעת. תחילה צברו חוב עתק עד לשנת 2004, כדי להתחמק
- 6 מתשלום חוב זה הועברה הפעילות בנכס לחברה, אף החברה צברה חוב עתק לתובעת, כדי להתחמק
- 7 גם מתשלום זה הועברו מניות החברה לנתבעת ובהמשך חדלה החברה מפעילות, והפעילות בנכס
- 8 הועברה לחברה חדשה בשם דומה ובבעלות בנה של הנתבעת.
- 9 כחלק מאותה מסכת שיטתית של התחמקות מתשלום מיסי הארנונה לתובעת גם הוצגה הנתבעת
- 10 כאישה קשת יום, חסרת כל הבנה בעסקי החברה, שבסך הכל נקלעה לקשיים. הצגת דברים זו איננה
- 11 יכולה לסייע בידי הנתבעת. איש לא כפה עליה את הבעלות במניות החברה וכאשר קבלה את המניות
- 12 חזקה שהייתה מודעת לסיכויים והסיכונים הגלומים בכך. ומשכך – יש הגיון והגיונות שגם תישא
- 13 בתוצאות.
- 14 הנתבעת הינה בעלת השליטה בחברה, טענת ההתיישנות שנטענה נדחתה בשים לב לכך שהעילה לפי
- 15 חוק ההסדרים נולדה רק בשנת 2009, הוכחות כל היסודות הנדרשים להשתת חבות אישית במיסי
- 16 ארנונה לפי חוק ההסדרים ודי בכך כדי לקבל את התביעה.
- 17 בנוסף, אפילו בהתעלם מחוק ההסדרים ניתן היה לבסס את קבלת התביעה על דיני הרמת מסך (אך
- 18 במצב זה תוך התייחסות להתיישנות חלק מעילת התביעה, זו שנוצרה לפני 13.9.05).
- 19 כל יתר טענות הנתבעת נדחו, ולא מצאתי ממש ביתר טענות הצדדים.
- 20
- 21 17. אשר על כן אני מקבל את התביעה ומחייב את הנתבעת לשלם לתובעת סך של 969,786.96 ₪
- 22 בתוספת הפרשי הצמדה וריבית על פי חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי
- 23 חובה), תש"מ – 1980, מיום 3.7.12.
- 24 כמו כן תישא הנתבעת באגרת בית משפט וכן גם בשכר טרחת עו"ד בסך של 35,000 ₪.
- 25 ניתן היום, ז' אדר תשע"ה, 26 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.
- 26

רון אילן, שופט

- 27
- 28
- 29
- 30